

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر تقویت تفکیکی رفتار ناهمساز بر کاهش علائم اختلال سلوک در دانش آموزان پسر پایه های اول تا سوم شهرستان زرقان در سال تحصیلی ۱۴۰۱-۱۴۰۲.

محل انتشار:

سومین همایش ملی و اولین همایش بین المللی پژوهش و نوآوری در روانشناسی، با نگاهی ویژه بر درمانهای فراتشخیصی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

مدینه بهمنی زرگر - کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی، دانشگاه آزاد اسلامی، ارسنجان، ایران.

سیدمنصور تقوی - کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی، آموزش و پرورش، شیراز، ایران.

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر تعیین اثربخشی تقویت تفکیکی رفتارهای ناهمساز در کاهش رفتارهای اختلال سلوک دانش آموزان پسر بود. طرح پژوهش شبه آزمایشی از نوع تک آزمودنی و طرح برگشتی ABA بود ۴ نفر از دانش آموزان پسر که دارای بیشترین فراوانی رفتارهای اختلال سلوک بودند به عنوان نمونه پژوهش انتخاب شدند ابزارهای مورد استفاده شامل پرسشنامه اختلال سلوک (فرم معلمین و والدین)، پرسشنامه تعمیم دهی روش درمانی، چک لیست ارزیابی رفتاری بود در این پژوهش ۵ رفتار به عنوان رفتار آماج طی جلسات مکرر خط پایه، مداخله درمانگری و پیگیری مورد مشاهده قرار گرفت و فراوانی این رفتارها ثبت شد و برای تحلیل دادهها از نمودار و تحلیل دیداری و آزمون خی دو و تی استفاده شد. یافته ها نشان داد تقویت تفکیکی رفتار ناهمساز در کاهش علائم اختلال سلوک دانش آموزان پسر تاثیر معناداری دارد و این تاثیر در گذر زمان (در ۵ مرحله درمان) دارای ثبات است و قابل تعمیم به محیط خانه بود. نتیجه گیری نشان داد که تقویت تفکیکی رفتار ناهمساز می تواند منجر به کاهش رفتارهای اختلال سلوک در دانش آموزان شود.

کلمات کلیدی:

اختلال سلوک، رفتار ناهمساز، قدرت تفکیکی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1928104>

